

Rouwhulde voor de heer Jos Chabert

Minister van Staat, gewezen lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Plenaire vergadering van 24 april 2014

Waarde collega's,

Minister van Staat Jos Chabert, gewezen lid van de Kamer, is ons op 9 april 2014 ontvallen.

Jos Chabert werd op 16 maart 1933 in Etterbeek geboren. Na zijn humaniora aan het Sint-Jan Berchmanscollege in Brussel en het kleinseminarie in Mechelen studeerde hij rechten aan de KU Leuven.

Na zijn studie combineerde hij een loopbaan als advocaat bij het Brusselse hof van beroep met een politiek engagement dat doordeesemd was van het christendemocratische gedachtegoed, dat als een rode draad door zijn leven loopt.

Op 23-jarige leeftijd was hij al schepen van Financiën in het Vlaams-Brabantse Meise en op 35-jarige leeftijd werd hij tot lid van de Kamer verkozen op de PSC-CVP-lijst van Paul Vanden Boeynants. Hij was een voorkeurstemmenkanon voor de partij. Op 31 maart 1968 deed hij zijn intrede in deze Assemblee en in 1971 werd hij fractieleider van de CVP.

In 1973, hij was toen 40 jaar, werd hij voor het eerst minister, met de portefeuille van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden in de regering-Edmond Leburton.

In 1974 werd hij voor het arrondissement Brussel verkozen tot senator en tot 17 oktober 1991 zou hij dat ook blijven. Op 25 april 1974 werd hij minister van Verkeer in de eerste regering-Tindemans. Hij behield die portefeuille in de tweede regering-Tindemans en in de eerste twee regeringen van Wilfried Martens, tot 18 mei 1980. In die hoedanigheid slaagde hij erin een aantal weinig populaire, maar noodzakelijke maatregelen erdoor te drukken, zoals de gordelplicht, snelheidsbeperkingen en striktere alcoholcontroles.

Van 18 mei 1980 tot 17 december 1981 was hij vice-eersteminister en minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen in de derde regering-Martens en in de regering-Eyskens.

Als kosmopoliet en polyglot met een niet-aflatende belangstelling voor de internationale betrekkingen voerde hij als vanzelfsprekend tal van buitenlandse zendingen uit. In 1982 werd hij Belgisch vertegenwoordiger bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en van 1984 tot 1985 was hij commissaris-generaal van de Belgische regering voor de wereldtentoonstelling van Tsukuba in Japan.

In 1989 werd hij in de eerste Brusselse gewestregering minister van Begroting, Financiën, Energie en Buitenlandse Betrekkingen, een portefeuille die hij behield tot 1999. Nadien werd hij minister van Openbare Werken en Vervoer, tot 2004.

Van 2000 tot 2002 was hij tevens voorzitter van het Comité van de Regio's. Eens te meer wijdde hij zich volledig aan zijn nieuwe functies, waarbij hij streefde naar de versterking van de regionale dimensie in de Europese besluitvorming. Na afloop van zijn mandaat werd hem het lidmaatschap van de Conventie voor de toekomst van Europa aangeboden, die de rol van Europa een nieuwe invulling moest geven en de werking van Europa moest verbeteren, als voorbereiding op de opstelling van de Europese Grondwet.

Hij was in de Senaat rapporteur voor de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen en zijn naam blijft dan ook verbonden met de oprichting van het Brussels Gewest, dat hij door en door kende. "Brussel is mijn leven" was trouwens een van zijn verkiezingsslogans. In 2004, als eerste ondervoorzitter van het Brussels Parlement, bleef hij het

Brussels Gewest verdedigen. Het was zijn diepste wens dat de toekomstige generaties het Brusselse model –waarvan diversiteit en openheid de grootste rijkdom zijn - zouden kunnen blijven uitbouwen.

Als doorgewinterd staatsman die zo'n 40 jaar lang actief was op het Europese, het federale, het regionale en het gemeentelijke bestuursniveau, streefde Jos Chabert er steeds naar dialoog, verdraagzaamheid en wederzijds respect hand in hand te laten gaan. In de vele regeringen waarvan hij deel uitmaakte beheerde hij zijn dossiers steeds op een ernstige en verantwoorde manier en gaf hij blijk van politieke moed en een nooit verflauwend engagement.

Problemen werden altijd eerst afgebakend, zonder dat hij zich tot boude uitspraken liet verleiden en zonder dat hij zijn gebruikelijke flegma verloor. Dan bracht hij met de nodige voorzichtigheid overleg op gang. Hij was een beminnelijk man, die erin slaagde tegengestelde standpunten te verzoenen, waardoor hij alom gewaardeerd werd, door zowel Franstaligen en Nederlandstaligen als anderstaligen.

Los van dit welgevuld leven en deze rijke carrière, zullen we ons Jos Chabert herinneren als een geëngageerd en gepassioneerd man met een ruim hart.

Namens onze Assemblee heb ik zijn familie mijn innige deelneming betuigd.